

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja

Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes runa, kopā ar Polijas prezidentu apmeklējot I.Kozakevičas vārdā nosaukto poļu skolu

Augsti godātais prezidenta kungs!

Ļoti cienījamā Kvasņevskas kundze!

Ekselences!

Cienītā skolas direktore!

Poļu kopienas pārstāvji!

Pedagogi!

Mēs šodien esam šajā skolā, diena patiešam ir jauka un saulaina. Mēs esam pārliecināti, ka tā tiks ierakstīta skolas vēsturē, jo divi Valsts prezidenti ir šeit klāt, lai atzīmētu, cik ļoti svarīga ir tā izglītības programma, kas šeit tiek realizēta. Latvijā piecās dažādās pilstētās ir poļu skolas, bet šī skola nes ļoti cēlu un īpašu - Itas Kozakēvičas vārdu, kas ir pazīstama kā Latvijas patriote. Viņa darbojās Tautas frontē. Ita Kozakēviča bija viens no tiem cilvēkiem, kas aktīvi cīnījās par to, lai Latvija atgūtu savas tiesības un savu neatkarību. Un tieši skolai dotais vārds gan pedagogiem, gan audzēkņiem šeit jau uzstāda garīgo ietvaru un programmai viņu dzīvei.

Latvijā visi atceras Itu Kozakēviču kā Latvijas patrioti, kurai bija pie sirds Latvijas liktenis un tās nākotne, un tajā pašā laikā viņa bija caur un cauri poliete un poļu kultūrai piederošs cilvēks. Jo brīvība Latvijai, par kuru viņa cīnījās, nozīmēja brīvību atgūt tiesības katram pilsonim integrēties sabiedrībā spēt tajā darboties, bet arī spēt saglabāt tās kultūras saknes, kurtām viņš pieder.

Modernā, demokrātiskā, atvērtā valstī, protams, ir sava nacionālā valoda, ir sava dominējošā kultūra, kas visiem ir jāapgūst, ja viņi vēlas baudīt tās tiesības un priekšrocības, kas pilsoņiem pienākas. Ar gandarījumu varam konstatēt, ka tieši poļu kopienas vidū ir tik ļoti liels procents Latvijas pilsoņu, ja nemaldos, apmēram 90 %. Es varu jūs visus ar to apsveikt, jo būt pilsonim nozīmēties atbildību un līdzatbildību par to, kas valdību notiek, bet arī iegūt tiesības ietekmēt to, kāda valstij būs nākotnei. Pilsonis uzņemas civilo atbildību un iegūst civilās tiesības. Taču daudziem multikulturālā sabiedrībā ir saknes, kas ir ļoti atšķirīgas, un, ja tur, kur ir pietiekami lielas kopienas, kas sanāk kopā un nolemj turpināt kopt savu valodu, kultūru, interesēties par savas tautas vēsturi, tas bagātina ne tikai viņus, bet arī valstis, kurā viņi dzīvo.

Tie audzēkņi, kas izglītojas šajā skolā, iegūst dubultu bagāžu un bagātību tajā brīdī, kad viņi skolu absolvē. Jo viņi iegūst ne tikai pamatzglītību, kas katram pilsonim nepieciešama, un spējas iekļauties sabiedrībā, bet arī viņiem paveras šis īpašais logs – uz Poliju, uz tās vēsturi, kultūru. Arī tas nāk viņiem mantojumā un viņiem pieder. Brīnišķīgi, ka uzaugot šajos apstākļos, jaunietis nav nostādīts neiespējamas izvēles priekšā – būt vairāk latvietim vai polim, jo ir pilnīgi skaidrs, ka ir iespējams būt abiem. Pēc savām, iedzīmtām tiesībām, zeme, kurā viņš ir dzimis, viņam pieder ar visu tās mantojumu, ar visu, kas tai nāk līdzi. Bet pateicoties vecāku, ģimenes un pedagogu pūlēm jaunietis iegūst šo dubulto mantojumu, kas nāk līdzi katram polim. Tā veidojas cilvēks, ko mēs varam uzskatīt par modernās Eiropas pilsoni, tāds, kurš ir lojāls tai valstij, kurā dzīvo, tāds, kas var uzņemties atbildību, par to, kas tajā notiek bet tajā pašā laikā ir spējīgs uzņemt sevī to

mantojumu, kas nāk ne tikai no viņa senčiem, bet arī visu to labāko, kas jebkur Eiropā ir sasniegts. Kā nekā mēs Eiropā esam arī senās Grieķijas un Romas mantinieki.

Tie jaunie cilvēki, kas absolvē šeit poļu skolas, būs priekšplānā tiem, kas veidos latvisko identitāti, polisko identitāti un eiropeisko identitāti. Viņi būs īpaša saikne starp Latviju un Poliju, bet viņiem būs arī atvērtas durvis visas Eiropas Savienības ietvaros. Noslēgumā es vēlos pateikties Polijas prezidentam par viņa izpratni par poļu kopienas situāciju un par viņa atbalstu poļu kopienām pasaулē, kā arī viņa vizīti Latvijā. Mēs jūtamies Latvijā bagātināti par poļu kopienas devumu Latvijas izaugsmei.